

1. ALLAH BENİ BENLİĞİMDEN KURTARDI....

Allāh beni [*vehmî*] benliğimden kurtararak [*hakikî*] benliğime yakınlaştırdı ve Arz'ın gözden kaybolması Semâ'nınkini de peşinden sürükledi. Küll ile cüz [*artık*] birbirlerinden ayırt edilemez oldu. Dikey ile yatay mahv oldular. Nâfile ibâdet farza rücû' etti, renkler ise başlangıçtaki saf beyazlığına döndü. [*Mânevî*] seyâhat menziline erişti de O'ndan başka ne varsa helâk olup gitti. Her izâfet, her vecih, her bağıntı yok olmuş olduğundan başlangıçtaki hâl geri geldi. "**Bugün** [*beşerî*] **neşebinizi zelîl, Zât'ımunkini azîz kıldığım gündür**"¹.

Sonra bana Hallâc'ın sözü söylendi, şu farkla ki ben onu dile getirmeden bizzât O bunu benim için telâffuz etti. Bu söz ancak ona lâıyk olanlarca anlaşılıp kabûl edilecek bir sözdür; cehâletin galebe çaldığı kimseler mânâsını bilmediklerinden bunu reddederler.

7. Mevkıf

Yorum

Allāh beni nefsimden kurtardı. "Ölmeden evvel ölünüz!" sırrına âgâh olunca da beni gerçek benliğim olan ama nefsin tasallut ve hiyleleri dolayısıyla idrâk edememekte olduğum Zâtı'na yakınlaştırdı. Hasret bitmiş, katre Ummân'a erişmişti. Böylece Şehâdet Âlemi gözlerimden ve idrâkimden silinmişti. Allāh'ın lûtfuyla Gayb Âlemi dahi idrâkimden silinmiş beşerî ve rûhânî arzu ve isteklerim de kalmamıştı. Cenâb-ı Hakk bütün nâfile ibâdetlerimi farz ibâdetler gibi kabûl etti. Bütün tecellîler, bâtınlarındaki saf Nûr'un ziyâsının kudretiyle silinip helâk olmuşlardı. Mi'râc'ım menziline erişmişti. Artık O'ndan başka hiçbirşey yoktu. Artık Ezel'de idim. Bütün beşeriyetim ifnâ olmuştu. Katrenin Ummân'da erimesiyle yalnızca Zâtullâh vardı ve başka bir şey yoktu.

Tam katrem Zât ummânında ifnâ olurken büyük bir neş'eyle Ene-l Hakk diye nidâ edecektim ki altı cihetten yankılanan "Ene-l Hakk" diye bir nidâ duydum. Ben onu dile getirmeden O bunu benim için telâffuz etmişti. Mi'râc'ı yaşamayan bu sözü nasıl idrâk eder ki?

¹ Kudsî hadîs.